

1948

1958

Skušal sem pač razbiti ledene oklepe okoli lutk ravno z lutkami. Želel sem razbiti led ne samo okoli samega sebe, ampak sploh okoli lutk in lutkarjev.

(Sergej Obrazcov)

1948-49

Udarna brigada

PREMIERA: 10. 10. 1948, NA PRENOSNEM ODRU, V SEDANJI DVORANI MESTNEGA GLEDALIŠČA LJUBLJANA

režija:

Jože Šorn

lutke:

Anton Demšar

scena:

Lado Skrušny

izdelava odra*:

Jože Selan

izdelava lutkovnih glav*:

Anton Demšar

izdelava ostalih lutkovnih delov*:

Ciril Jagodic, Janko Vertin,

Jože Selan

navezava lutk*:

Ciril Jagodic

premierna zasedba*:

govorijo

Stanka Godnič, Janez

Gregorka, Sašo Grünfeld,

Ciril Jagodic, Jure Souček,

Jože Šorn, Amalija Žumer

vodijo

Milan Čenčur, Stanka Godnič,

Janez Gregorka, Ciril Jagodic,

Rihard Kernc, Lado Skrušny,

Janko Vertin

* po zapiskih in spominu
Cirila Jagodica in Črta Škodlarja

tehnično vodstvo*:

Ciril Jagodic

razsvetljava*:

Vinko Sablatnik

število ponovitev: **29**

število gledalcev: **8.439**

Udarčna brigada

Anton Ingolič
Jože Šorn

Po ljubljanskem festivalu

S poglobljenim delom in izkušnjami na festivalu se bodo ljubljanski kulturno-prosvetni aktivni razvijali in širili ter dvigali kulturno raven delovnega ljudstva

V tednu med 10. in 17. oktobrom je bil v Ljubljani festival, o katerem je vredno, da se spregovorimo in podamo nekaj ugotovitev, ki naj prikažejo njegove pozitivne strani in pa tudi slabosti, kar nam bo v korist pri pripravah za organizacijo velikih prireditev, ki bodo temu festivalu nedvomno še sledile v prihodnjih letih.

LIUBLJANSKI FESTIVAL

Najpomembnejši dogodek z odrskega področja pa bo brez dvoma pričetek delovanja novega lutkovnega gledališča, za katerega je bil izdelan nov oder, nove lutke in dramatisirana Ingoličeva povest »Udarčna brigada«. Z lutkovnim gledališčem je Ljubljana pridobila ustanovo, s katero bo nudila našim najmlajšim pa tudi odraslim obilo zabave in vzgoje.

Naša še pičla lutkarska književnost je obogatena z novo igrico, ki je sicer dramatisacija A. Ingoliča povesti »Udarčna brigada«, vendar je igrica že v svoji zasnovi, ki jo bo treba na temelju praktičnih izkušenj še izpopolniti, pomenila našim lutkovnim odrom lep prispevek k obogatitvi sodobnega programa. Premiera te igrice je obenem bila tudi otvoritev novega lutkovnega gledališča. Naval malih gledalcev nas opozarja, da nudimo pionirjem še veliko premalo razvedrila.

LP, 24. 10. 1948

1949–50

Martin Krpan

PREMIERA: 21. 4. 1950, MESTNO LUTKOVNO GLEDALIŠČE

režija:

Milan Skrbinšek,
Jože Pengov

lutke:

Šola za umetno obrt

pod vodstvom

Boža Pengova

in kiparke **Ajše Pengov***

scena:

Lado Skrušny

kostumi*:

Mija Jarc

navezava lutk*:

Ciril Jagodic

premierna zasedba*:

govorijo

Jože Čuk, Stanka Godnič,
Janez Gregorka, Tine Jenko,
Vida Kastelic, Stane Logar,
Tončka Petrovčič, Jože Šorn

vodijo

Milan Čenčur, Saša Grünfeld,
Ciril Jagodic, Rihard Kernc,
Vinko Logar, Marijan Sežun,
Lado Skrušny, Črt Škodlar,
Janko Vertin

* po zapiskih in spominu
Cirila Jagodica in Črta Škodlarja

tehnično vodstvo:

Ciril Jagodic

rekviziti*:

Janko Vertin

mizar*:

Jože Selan

razsvetljava*:

Vinko Sablatnik

število ponovitev: **39**

število gledalcev: **2.713**

Martin Krpan

Fran Levstik
Jože Šorn

LUTKARSTVO JE OŽIVELO

Že prva predstava je pokazala, da se lahko nadejamo še lepih uspehov. Šornova dramatisacija je dobro uspela, režija je bila skrbna, vodenje lutk vzorno. Pa tudi tehnična stran je bila rešena v popolno zadovoljstvo, tako odrska oprema, izdelava lutk in kostumov, pohištva in rekvizitov, inscenacija in razsvetljava. Ko bo igralski kader spopolnjen z novimi močmi, lahko pričakujemo, da bo lutkarstvo pri nas priljubljeno kakor gledališče ali film.

Tovariš, št. 19, 1950

„Martin Krpan“ kot lutkovna igra

Režiser Milan Skrbinšek je lepo vodil življenjski utrip na odru, govorni besedi pa posvetil mnogo truda, da bi čim verneje karakteriziral osebe, ki nastopajo v igri. Skoraj vsi recitatorji so dobro pogodili karakterizacijo z zvočnostjo, dinamičnostjo in modulacijo govora.

Insencija Lada Skrušnyja je bila zelo lepa in okusna. V njej se je uveljavila vsa inscenatorjeva fantazija in zmogljivost, ki sta dobro pričarali prostor in okolje dogajanja.

Najzanimivejša pri tej uprizoritvi je tehnična izvedba nekaterih, za lutkov oder izredno težkih prizorov, zlasti posek lipe, branje konj in kobile ter borba in obglavljenje Brdavsca, kar je bilo opravljeno izredno iznajdljivo in spretno.

E. F., Obzornik, št. 4, 1950

1950–51

Žogica Marogica

PREMIERA: 1. 4. 1951, MLG – MARIONETE

režiser:

Pengov Jože

scenograf:

Skrušny Lado

lutke in kostumi:

Pengov Ajša

pevske točke uglasbil:

Bojan Adamič

izdelava kulis:

Propaganda

premierna zasedba:

Pripovedovalka

Kastelic Vida

osebe

Dedek

Babica

Žogica Marogica

Stražnik

Vojak

Čuvaj na bencinski črpalki

Strašilo Motovilo

Kužek Postružek

Ptiček Kraljiček

Zmaj Tolovaj

Najstarejši zmajček

Srednji zmajček

Najmlajši zmajček

govorijo

Gajeta France, Štih Vera,

Logar Zdenka / Kržišnik

Nejka, Ganoni France, Jenko

Tine, Šorn Jože, Simončič

Nace, Godnič Stanka, Čuk

Jože

vodijo

Čenčur Milan, Jagodic Ciril,

Sežun Marjan, Škodlar Črt,

Skrušny Lado, Vertin Janko,

Logar Vinko

rekviziti in tehnično vodstvo:

Jagodic Ciril

razsvetljava:

Klun Tone

inspicient:

Vertin Janko

število ponovitev: **1.166**

število gledalcev: **133.860**

Žogica Marogica

Jan Malik

SPET NAPREDEK V LUTKARSTVU

Ne samo da so lutke, s katerimi igrajo v Ljubljani (izdelala jih je Aiša Pengov), jako lepe, tudi tehnično so prav dobro izdelane in lepo vodene. Zmaj-tolovaj ima tudi »strašansko« gibljiva usta in zna celo vrtneti oči. Režiserju Jožetu Pengovu je v veliko čast, da s to svojo »mimiko« ne pretirava, temveč samo tu pa tam zavrti oči, da je učinek zato tem večji. Prav tako »Žogica-Nogica« odpira smešna usteca in pleše na tankih nožicah. Sama »igra« lutkarjev je dobra. Res je, da še ni popolna. Babica že kar naravno giba z rokami in kima s svojim dobrim obrazom, v katerem tiči nikakor ne prekratek nos, nikakor pa enako zadovoljivo ne hodi. Ne pri njej, ne pri dedku ne čutimo tistega, kar nam lutke na nitke včasih čudno približa — naravne hoje. To pa je začetniška težava, ki jo bodo sicer tako dobri lutkarji tega odra gotovo v kratkem premagali. Med ostalimj lutkami zasluži posebno pohvalo »igra« kužka. Govor je bil jase in razumljiv, petje dedka in babice prav lepo. Celotno izvajanje pa bi z živahnejšim tempom samo pridobilo.

V prav navadnem jeziku se to pravi, da je predstava »Žogice-Nogice«, ki jo sedaj igra Mestno lutkovno gledališče, v resnici razveseljivo lepa, v resnici lutkarska, lepa po vsebini, igrana z lepimi in tehnično dognanimi, lepo vodenimi lutkami, v zelo lepi inscenaciji in — seveda — lepo govorjena in peta!

Vsekakor je »Žogica-Nogica« velik uspeh. Lahko rečemo, da je s to igro Mestno lutkovno gledališče dalo najboljšo predstavo po vojni zraslih odrov in da smo lahko tega uspeha iskreno veseli, ker mnogo obeta za prihodnost.

Obzornik, št. 7, 1951

„ŽOGICA MAROGICA“

v Mestnem lutkovnem gledališču

In kako so se te lutke gibale! Gledališče ima izredno spretno vodilce lutk, ki znajo z minimalnimi sredstvi doseči maksimalno izrazitost v kretanjah lesenih »igralcev«. Skladnost med gibanjem in govorom je bila popolna, kljub temu, da so vodilci lutk in recitatorji ločeni. Recitacija je bila dobro nastudirana, čista in muzikalna ter polna duhovitih režiserjevih domislekov. Naj omenim samo glas strašila, pri katerem je bil s posebno pripravo dosežen zvok luknjastega lonca in ptičkov glas, ki je bil spretna kombinacija človeškega glasu in piščalke.

E. S., Slovenski poročevalec, 9. 7. 1951

„ŽOGICA MAROGICA“ v Mestnem lutkovnem gledališču

Je »Žogica Marogica« uspela na našem lutkovnem odru?

Da, uspela je, in to mnogo bolj, kakor obe prejšnji premieri. Z uprizoritvijo »Žogice Marogice« je po mnenju strokovnjakov v lutkarstvu Mestno lutkovno gledališče doseglo tako kvaliteto, da ga lahko smatramo za najboljšo marionetno gledališče v Jugoslaviji.

Ljubka scenarija in po režiserjevi zaslugi pravilna interpretacija, daje »Žogici Marogici« res tisto pravično vzdušje, ki ga igrlica zahteva. Ne čudno, če so skoraj ob vsaki

Lutkam je dala življenje je kiparka Ajša Pengov, ki je v gledališču nameščena za izdelovanje lutk; nič manj zaslug pa nima Ciril Jagodic, konstruktor in tehnični vodja. Z izpopolnjenimi ročaji je omogočil vodilcem, da se lutke — seveda ne brez zaslug dobrih in spretnih vodilcev — gibljejo, kakor žive.

Tri, s katerim je prikazana pot obeh starčkov skozi mesto, mimo mestnega čuvaja, čuvaja pri bencinski črpalki, strašila Motovila, kužka Postružka, in tička Kraljička, jim je tako uspelo, da celo odrasel gledalec za hip pomislil, da se premikata potnička

Mestno lutkovno gledališče v Ljubljani

Dober lutkovni tekt si je našel igralski kolektiv, ki ima že lepo razvito govorno kulturo, spretno marionetno vodilce, okusne, pravilno izdelane in kostimirane lutke ter preprosto dekorativno scenarijo. Posebej moram omeniti napredek v našem marionetnem gledališču, da ima posebej vodilce lutk in posebej recitatorje, kar je v prid kvalitetni izvedbi (ne velja pa za ročne lutke). Tako se morajo eni in drugi posvetiti polnovredni umetniški izvedbi kot v modernih marionetnih gledališčih po svetu.

LP, 4. 7. 1951

Gradimo, 7. 5. 1951

1951–52

Čarobne gosli

Težave Petersiljkove mame

Mojca in živali

PREMIERA: 9. 12. 1951, MLG – MARIONETE

režiser:

Jože Pengov

scenograf:

akad. slikar **Milan Klemenčič**

osnutki lutk in kostumov:

akad. slikar **Milan Klemenčič**

izdelava lutk:

Ajša Pengov

izdelava kulis:

Skrušny Lado

premierna zasedba:

osebe

Bakrezius, duh bakrenih gora

Gašperček Larifari

Marjeta

Knez Rihard

Princesa Amalija, njegova hči

Gospica pl. Bilka, dvorna dama

Baron Cacej, dvorni maršal

Strniščnik, kmet

Uzmič, krošnjar

Pravičar, mestni sodnik

Zvitec, sodni pisar

Filip, natakar

Grabež

Lovež

Trabanti in dvorjani

recitatorji

Simončič Nace, dr. Röger

Tone, Gajeta France, Štih Vera,

Burger Zora, Bavdaš Nada,

Kastelic Vida, Bajc France,

Jenko Tine, Ganoni France,

Šorn Jože, Pengov Jože

vodiči lutk

Škodlar Črt, Jagodic Ciril,

Čenčur Milan, FF Lado, Sežun

Marjan, Godnič Stanka,

Ogrizek Fran, Zupančič Mitja,

Dougan Peter, Burger Zora

rekviziti in tehnično vodstvo:

Jagodic Ciril

razsvetljava:

Klun Tone

inspicient:

Vertin Janko

število ponovitev: **99**

število gledalcev: **7.003**

LUTKE IN OBČINSTVO

Tako so »Čarobne gosle« v izvedbi MLG postale uspeh kot plod trdega dela režiserja, vodičev lutk in igralcev ob začetni pomoči mojstra Klemenčiča. Naše lutkovno gledališče se je na mah dvignilo na raven katerega si budi znanega lutkovnega gledališča v tujem svetu. Igra je našla tudi med odraslimi hvaležne gledalce. Upam, da se bo tudi v Ljubljani izoblikovala stalna odrasla publika lutkovnih predstav.

LD, 26. 7. 1952

NOVA LUTKOVNA IGRA V MESTNEM LUTKOVNEM GLEDALIŠČU V LJUBLJANI

Dejanje Poccijeve pravljice je sicer naši mladini časovno nekoliko odmaknjeno in bo morda nekaterim, zlasti mlajšim, teže razumljivo, vendar je uprizoritev kljub temu mikavna, saj je v delu polno praviljčnih motivov.

Tovariš, 27. 12. 1951, št. 36

Čarobne gosli

Franz Pocci

PREMIERA: 27. 12. 1951, MLG – ROČNE LUTKE

režija:

Jože Pengov

scena:

Lado Skrušny

glavice lutk je izdelal:

akad. slikar **Slavko Pengov**

kostume so izdelale:

članice MLG

premierna zasedba*:

Gledališki ravnatelj

Nace Simončič

Pavliha

Jože Pengov

Peteršiljkova mama

Vera Stich

Nace Dolžan, posestnik

Slavko Balentin

Pankracij Žafran, paznik v

Tivolskem parku

France Gajeta

Sodnik

Ciril Jagodic

Miličnik

Nace Simončič

* po zapiskih in spominu
Cirila Jagodica in Črta Škodlarja

število ponovitev: **390**

število gledalcev: **79.906**

Težave Peteršiljkove mame

Wilhelm Karsch
Jože Pengov

Vuhredski pionirji so pomagali Peteršiljkovi mami

Veseli smo bili, ker je bil Pavliha pravičen in ker se je vse tako lepo izteklo. Veseli pa smo bili tudi zato, da so nas prišli obiskat igralci iz Ljubljane. Želimo, da bi še kdaj prišli k nam in nas razveselili z lepo lutkovno igro.

Pionirski list, november 1954

LUTKE OSVAJAJO MLADI SVET

Uprizoritev je bila govorno in gibalno zelo skrbno pripravljena. Gibanje nekaterih lutk (n. pr. sodnika) je bilo že vzor profinjene lutkovne igre. Manj je ustrezala dekoracija Lada Skrušnega, ki je bila v nekaterih slikah trdo realistična, v sliki na sodišču pa stilizirana in naznačena z nekaterimi detajli. Po mojem mnenju odgovarja drugi način mnogo bolj bistvu ročne lutke, ki je sama po sebi drzna stilizacija. Ima pa taka dekoracija tudi to prednost, da se od mirnejšega ozadja lutke bolje odražajo.

Emil Smasek, Naši razgledi, 26. 7. 1952

PREMIERA: 25. 5. 1952, MLG – MARIONETE

režija:

Jože Pengov

lutke:

Ajša Pengov

scena:

ing. arch. **Ernest Franz**

pesmi je uglasbil:

Franci Ogrizek

premierna zasedba*:

Mojca

Marjetka Macarol,

vodi **Črt Škodlar**

Piskrovez

Jože Pengov,

vodi **Marijan Sežun**

Lisica

Ruša Bojc, vodi **Ciril Jagodic**

Zajček

Nace Simončič,

vodi **Lado Skrušny**

Medved

Slavko Balentin,

vodi **Milan Čenčur**

Volk

Jože Šorn,

vodi **Dušan Hrovatin**

* po zapiskih in spominu
Cirila Jagodica in Črta Škodlarja

tehnično vodstvo, rekviziti in

navezava lutk:

Ciril Jagodic

kulise:

Lado Skrušny

razsvetljava:

Tone Klun

inspicient:

Tine Jenko

število ponovitev: **375**

število gledalcev: **34.414**

Mojca in živali

Lili Novy
Vida Taufer

LUTKE IN OBČINSTVO

S to predstavo v režiji Jožeta Pengova je doseglo MLG višek lutkarske umetnosti. Imelo je srečno roko pri izbiri igralk za glavno vlogo: to si je izbralo izmed šestdesetih priglašenk, ki jih je bilo treba preizkusiti. Mala desetletna igralka govori svojo vlogo s prijetnim otroškim glasom tako naravno, da pozabljaš, da gledaš pred seboj lutko. Seveda imajo levji delež pri uspehu izvrstni vodiči lutk. —

LD, 26. 7. 1952

LUTKE OSVAJAJO MLADI SVET

Njene lutke, posebno živalske, so po svoji anatomiji, konstrukciji in estetski plati višek tega, kar premore danes slovensko lutkarstvo. To niso pomanjšani naturalistični posnetki ljudi in živali, to so izrazite umetniško oblikovane lutke, ki razodevajo močno osebno noto svojega ustvarjalca. Te lutke so instrument, ki ga vodiči Mestnega lutkovnega gledališča obvladajo do zadnjih fines.

Emil Smasek, Naši razgledi, 26. 7. 1952

1952–53

Zlata ribica

Čarovni klobuk

PREMIERA: 5. 4. 1953, MLG – MARIONETE

režija:

Pengov Jože

lutke:

Pengov Ajša

scena:

Skrušny Lado

scenska glasba:

Ogrizek Franci

nastopajo:

Ribič s Skalnega brega

Katra, njegova žena

ribiča Matevž in Jaka

Dvorni minister

Plesalka

Zlata ribica

Komornik

Zbor ribic pajčolanek

Zbor morskih konjičkov

Som

Krap

sodelujejo:

Bojc Ruša, Godnič Stanka,

Hrovatin Dušan, Jagodic Ciril,

Kastelic Vida, Pečar Ludvik,

dr. Röger Tone, Sežun Marjan,

Simončič Nace, Skrušny Lado,

Škodlar Črt, Vilhar Breda

razsvetljava:

Majer Anton

inspicient:

Gajeta France

odrski mojster:

Jagodic Ciril

Število ponovitev: **354**

Število gledalcev: **31.266**

Zlata ribica

Jože Pengov

Nace Simončič

„Zlata ribica“ v Mestnem lutkovnem gledališču

Nekoč sem na tem mestu že dejal, da je bila uprizoritev Tauer-Novyjev »Mojce in živalie« v šek slovenskega lutkarstva. Isto pa ponavljam sedaj za »Zlato ribico«, ker nikdar še ni bilo na naših lutkovnih odrih uprizorjeno delce, tako umetniško in prepričljivo obdelano. Zato gre hvala vsem, od režiserja in odrskega mojstra, ter scenografa, do poslednjega sodelujočega.

G. P., Ljubljanske novice, 10. 4. 1953

O Mestnem lutkovnem gledališču

Uspeh celotnega ansambla pod vodstvom režiserja Jože Pengova pomeni spet napredek v naši lutkovni umetnosti.

Š. V., LD, 9. 4. 1953

PREMIERA: 25. 5. 1953, MLG – ROČNE LUTKE

režija:

Pengov Jože

scena:

Skrušny Lado

glavice lutke je izdelal

akad. slikar **Slavko Pengov**

kostume je izdelala

Andra Avčinova

premierna zasedba*:

Gledališki ravnatelj

Nace Simončič

Pavliha

Jože Pengov

Župan mesta Telebanovega

Slavko Balentin

Marjetica, njegova hči

Stanka Godnič

Mavricij Batina, policaj

Nace Simončič

Torklež, hud coprnik

Sandi Žižmond

Teta Ana

Vera Stich

Žaba, Miška, Krokodil

Ciril Jagodic

* po zapiskih in spominu
Cirila Jagodica in Črta Škodlarja

število ponovitev: **26**

število gledalcev: **4.982**

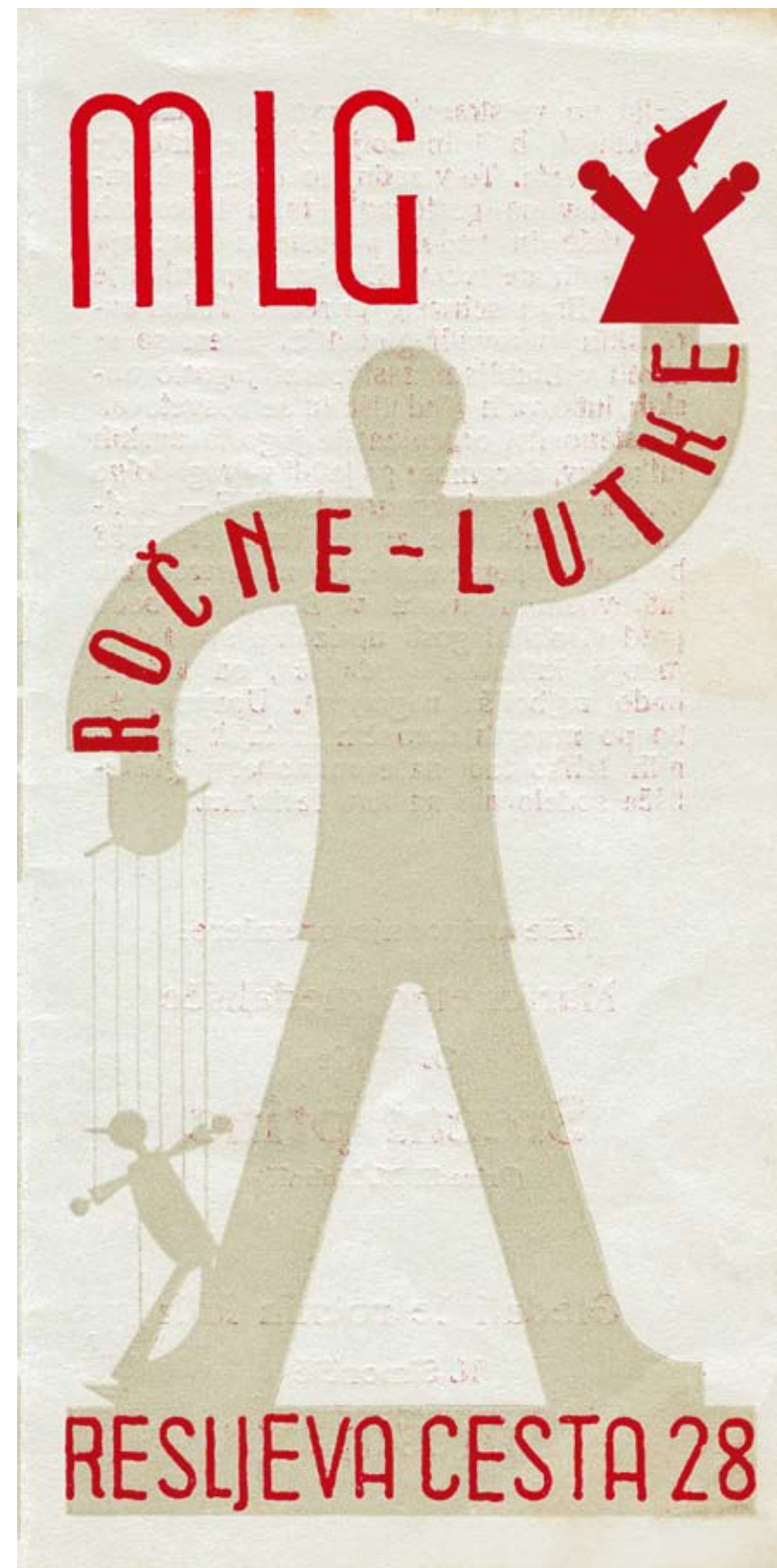
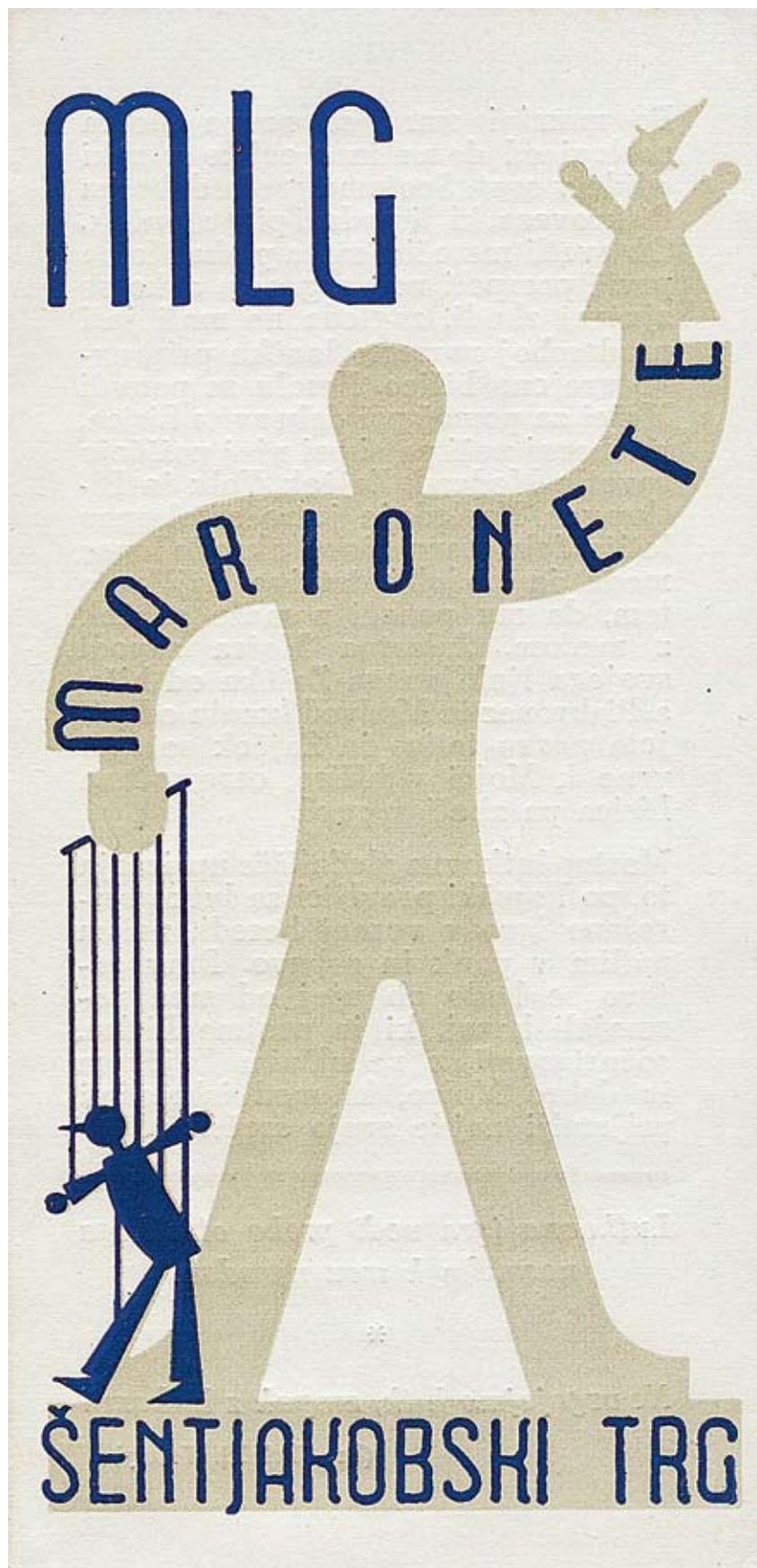
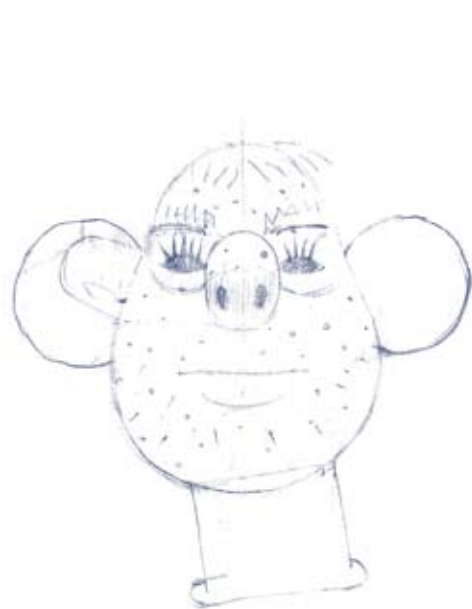
Čarovni klobuk

Robert Adolf Stemmler

LUTKE IN OBČINSTVO

Viseči lutki — marioneti so vrata na stežaj odprta v visoko umetnost, medtem ko ostaja ročna lutka najrajši za vrati. Vedno se je najbolje počutila na trgu na sejmu.

LD, 26. 7. 1952

1953–54

Obuti maček

Čarobna skrinja

PREMIERA: 12. 12. 1953, MLG – MARIONETE

režija:

Pengov Jože

lutke:

Kralj Mara

scena:

Kralj Tone

scenska glasba:

Ogrizek Franci

kostume je izdelala:

Andra Avčinova

nastopajo:

mlinarjevi sinovi Anžuh, Blaže

in Jure

Krnjav, maček

Župan Zgaga

Kralj Rožmarin

Kraljična Polonca

Minister Majaron

lakaja na kraljevem dvoru Čik

in Čok

Kočijaž

Osel

Lev

Ajd Salemsen

sodelujejo:

Bajc dr. France, Čenčur Milan,

Dougan Peter, Gajeta France,

Ganoni Rado, Hrovatin Dušan,

Jagodić Cyril, Korošec Milena,

Kovič dr. France, Loboda

Matjaž, Nadrag Ivan, Sezun

Marjan, Simončič Nace,

Skrušny Lado, Škodlar Črt,

Šorn Jože, Štih Vera,

Zupančič Mitja

razsvetljava:

Klun Tone

inspicient:

Gajeta France

odrski mojster:

Jagodić Cyril

število ponovitev: **315**

število gledalcev: **30.579**

Obuti maček

Charles Perrault
Niko Kuret

„OBUTI MAČEK“
v Mestnem lutkovnem gledališču
Uprizoritev je zrežiral Jože Pengov. Zdelo se je, da bo tudi ta predstava izvedena z znano rutino, ki včasih prehaja v stereotipnost, a nas je presenetil z novostjo, ki je do sedaj pri nas še nismo videli, kombiniral je igro lutk z živim igralcem. Uspehu so vsekakor največ doprinesli vodiči in recitatorji. Prav prijetno je presenetil mali Matjaž Loboda kot obuti maček. Visoko stopnjo spretnosti sta pokazala vodič Milan Čenčur in recitator Jože Šorn s svojim županom. Tudi Čik in Čak sta bila dobra.

D. E., Borba, 22. 12. 1953

»Obuti maček« v marionetnem gledališču

Tehnična plat uprizoritve je bila v glavnem dobra. Figure lutk, ki jih je izdelala Mara Kraljeva, so bili dobro izbrane, uspešna je bila tudi koordinacija vodičev in recitatorjev. Ma pri recitatorjih je treba posebno pohvaliti obutega mačka. Izredno simpatičen glas je nekoliko zaostajal le v pevskih vložkih, sicer pa je bil figuri odlično dopolnilo in izraz. Ustrezali

V celoti je predstava »Obutega mačka« v MLG zapustila prijeten vtis. Če jo primerjamo z nekaterimi lanskimi predstavami, bomo dali prednost dramaturški obdelavi, ki pomeni v primerjavi z »Mojco in živali«, lep korak naprej. Velik plus je tudi pravljici snov, brez izrazite »dnevne morale«.

LD, 22. 12. 1953

PREMIERA: 25. 12. 1953, MLG – ROČNE LUTKE

režija:

Jože Pengov

lutke:

Mara Kralj

scena:

Lado Skrušny

premierna zasedba*:

Pavliha

Jože Pengov

Kljukec

Nace Simončič

Dve Marjeti

Vera Stich / Stanka Godnič

Miši

vodi **Ciril Jagodic**

* po zapiskih in spominu
Cirila Jagodica in Črta Škodlarja

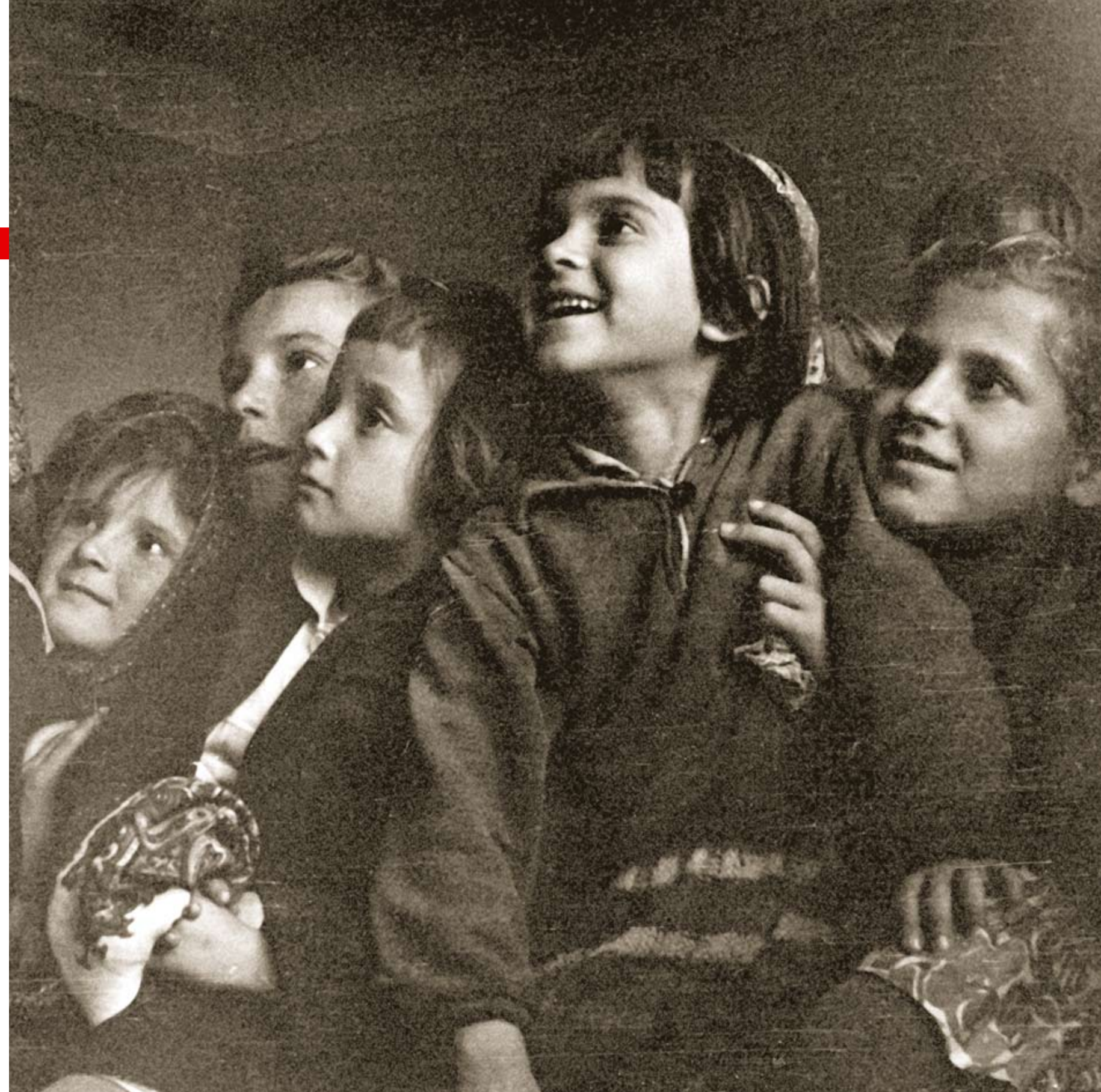
število ponovitev: **19**

število gledalcev: **2.780**

Čarobna skrinja

Frane Milčinski

po Eugenu Kollerju

A large, stylized number '4' is the central graphic. The left vertical stroke of the '4' is a thick black arc on a red background. The top-left diagonal stroke is a thick black line on a red background. The bottom horizontal stroke is a thick black line on a white background. The right vertical stroke is a thick black line on a white background.

1954–55

Kljukčev rojstni dan

Tri čudne zgodbe

52 PREMIERA 3. 12. 1954, MLG – ROČNE LUTKE

režija:

Jože Pengov

lutke:

Mara Kralj

scena:

Lado Skrušny

premierna zasedba*:

Pavliha

Jože Pengov

Kljukec

Nace Simončič

Dr. Kočnik

Ciril Jagodica

* po zapiskih in spominu
Cirila Jagodica in Črta Škodlarja

število ponovitev: **4**

število gledalcev: **920**

Kljukčev rojstni dan

Frane Milčinski

53

PREMIERA: 15. 12. 1954, MLG – ROČNE LUTKE

režija:

Jože Pengov

lutke:

Mara Kralj

scena:

Lado Skrušny

premierna zasedba*:

Zgodba okrog tete Kunigunde

Ravnatelj

Nace Simončič

Pavliha

Jože Pengov

Teta Kunigunda

Vera Stich

Poštar

Ciril Jagodic

Razbojnik Brus

Slavko Balentin* po zapiskih in spominu
Cirila Jagodica in Črta Škodlarjaštevilo ponovitev: **190**število gledalcev: **46.612**

Tri čudne zgodbe

Frane Milčinski

Čarobna skrinja
Kljukčev rojstni dan
Zgodba okrog tete Kunigunde

A large, stylized number '3' is the central graphic. The left side of the '3' is filled with a solid red color, while the right side is white. The number is outlined with a thick black stroke. The text '1955-56' is positioned inside the red portion of the number.

1955–56

Zvezdica Zaspanka

Medveda lovimo

PREMIERA: 23. 10. 1955, MLG – MARIONETE

režija:

Jože Pengov

lutke:

Mara Kraljeva

scena:

inž. arh. **Ernest Franz**

scenska glasba:

Franci Ogrizek

(izvaja orkester Radia Ljubljana, pod vodstvom Uroša Prevorška)

kostumi:

Andra Avčinova

premierna zasedba:

Pripovedovalka

Majda Podvršičeva

Zvezdica Zaspanka

Marjetka Macarolova,

vodi **Peter Dougan**

Boter Mesec

Jože Pengov,

vodi **Marijan Sežun**

Komet Repatec

Dušan Accetto,

vodi **Črt Škodlar**

Prva zvezda

Stanka Godničeva,

vodi **Milan Čenčur**

Druga zvezda

Vera Štihova,

vodi **Erika Šalamunova**

Tretja zvezda

Zora Dobeičeva,

vodi **Tilka Furlanova**

Razbojnik Ceferin

France Gajeta,

vodi **Milan Čenčur**

Sladoledar

Nace Simončič,

vodi **Črt Škodlar**

Zdravnik

Jože Pengov,

vodi **Marijan Sežun**

Dva pasanta

vodita **Erika Šalamunova,**

Tilka Furlanova

Papiga

Vera Štihova,

vodi **Tilka Furlanova**

Opica

vodita **Marijan Sežun,**

Milan Čenčur

Klicar

Jože Pengov,

vodi **Črt Škodlar**

Zamorec

Slavko Balentin,

vodi **Erika Šalamunova**

Še en klicar

Slavko Balentin,

vodi **Milan Čenčur**

Človek iz gumija

Nace Simončič,

vodita **Marijan Sežun,**

Milan Čenčur

Zvezdogled

Milan Brezigar,

vodi **Črt Škodlar**

Pepe Lučka, inkasant

France Ganoni,

vodi **Črt Škodlar**

tehnični vodja:

Ciril Jagodic

razsvetljava:

Vinko Sablatnik

inspicient:

France Gajeta

Število ponovitev: **369**

Število gledalcev: **43.215**

Zvezdica Zaspanka

Frane Milčinski

NAGRADE

1958

Festival v Bukarešti

neuradno najboljša predstava (prvi prodor v svet)

GOSTOVANJA

1958 Romunija

1961 Zahodna Nemčija

Turneja lepih priznanj

Ocenjevalec Münchenskega časopisa Süddeutsche Zeitung pa je poudaril: »Vsaka figura je imela svojo lastno podobo in pa iz te izvirajoče geste (ki nikoli niso bile pregrobo) ter glas, ki ga ni bilo mogoče zamenjati. Zdelo se je, da vsak, tudi najmanjši gib raste iz besede.«

S. G., Delo, 15. 2. 1961

Gledališče, ki o njem premalom vemo

Pravljico smo doživljali. Ne samo otroci. Ni me sram priznati, da je ganila tudi nas odrasle. Odlično in umetniško izdelane ter vešče vodene lutke so na odru resnično živlele. Naravno so se gibale, veselile in žalovale, kakor se je pač razvijala pravljica. - Izdelane so kot prava mojstrovina njihove ustvarjalke Mare Kraljeve, oblečene pa z izredno finim okusom in dovršeno fantazijo kostumerke Andra Avčinove. Tako režiser Jože Pengov, inscenator inž. arh. Ernest Franz, tehnični vodja Ciril Jagodic, kakor vsi vodniki, recitatorji in tehnični sodelavci so dali svoje deleže k uspehi predstavi.

V. Š., SP, 8. 1. 1956

Mestno lutkovno gledališče

Ta posrečena kombinacija starega in modernega v pravilni lutkovni igrici nudi poldrugo uro posrečene zabave mladini, obenem pa se na njej na posebnih večernih predstavah lahko razvedre tudi odrasli.

TT, 17. 11. 1955

Drobec drobne umetnosti

Izvedba — v vodenju lutk in govora — je bila umetniško na teki višini, da jo po pravici občudujejo tudi inozemski strokovnjaki. Človek bi moral prepisati skoraj ves seznam nastopajočih, če bi hotel podrobneje ocenjevati.

Drobec drobne umetnosti, sem dejal. Res, a ta drobec je kot celotna izvedba tanko brušen dragulj, kristal, biserček. Meni je ta dragoceni ništrc pričaral ljubeč in očarljiv večer, kakor sem že nekeje zapisal. Vsekakor kulturna kronika kakega naroda ne more molče in brezbrilno mimo prizadevanja delovnega kolektiva tega gledališča, posebno pa ne mimo dela režiserja J. Pengova, ki že pet let umetniško vodi to gledališče in uspešno gostuje po vsej Sloveniji z njim. To malo, tiho gledališče je v čast Ljubljani.

Fran Albreht, SP, 6. 11. 1955

MHAT med lutkarji

Malokdaj so imeli ljubljanski lutkarji tako navdušene obiskovalce, kakršni so bili ruski umetniki. Sprisčen smeh in prisrčno ploskanje na odprti sceni so dokazali, da so se hudožestveniki z vsem srcem predali čaru lutk.

»Velika, velika hvala za čudovito doživetje, ki ste nam ga nudili z Zvezdico Zaspanka in za vso poezijo, ki je skrita v vaši predstavi!« je zapisal režiser Kedrov.

S. G., SP, 5. 6. 1956

»Zvezdica-zaspanka«

Levji delež, da je predstava uspela, nosijo vodilci. Odlično tehniko in domiselnost nekaterih vodilcev nam lahko zavidajo daleč po svetu.

D. E., LP, 9. 11. 1955

PREMIERA: 20. 12. 1955, MLG – ROČNE LUTKE

režija:

Jože Pengov

lutke:

Mara Kralj

scena:

Marjan Sežun

izdelava kostumov*:

Andra Avčin

poslikava scene*:

Lado Skrušny

premierna zasedba*:

Ravnatelj

Nace Simončič

Pavliha

Jože Pengov

Krčmar Cmok

Slavko Balentin

Drvar Suša

Nace Simončič

Drvarjevi otroci (Minca, Tinca,

Matjaž, Tomaž, Pavlinca)

Vera Stich, Stanka Godnič,

Majda Podvršič

Medved

Slavko Balentin

Krava

Ciril Jagodic

tehnično vodstvo*:

Ciril Jagodic

število ponovitev: **134**

število gledalcev: **33.499**

* po zapiskih in spominu
Cirila Jagodica in Črta Škodlarja

Medveda lovimo

Jože Pengov
Nace Simončič

MLADI HORJUL
Pred dvorano pa doživetje, ki si ga Horjul lahko zapiše v svoje anale: otroci so te tepli, kdo bo odnesel ku-lise in druge stvari na oder. Kaj vse pa je bilo med predstavo, to so videli in slišali vsi tisti odrasli iz Horjula, ki niso z nič manjšim zanimanjem sledili dogajanju na odru kot mladi poslušalci.

LD, 30. 12. 1955

Novosti za leseno gledališče
Tekstu se pozna, da sta ga pisala dva lutkarja-praktika, ker je pisan z veliko spretnostjo, živahen in na nekaterih mestih prav duhovit v ustvarjenju besednih iger in situacij.

S. G., SP, 30. 4. 1956

1956–57

Lenuh Poležuh

Hudobni graščak

PREMIERA: 11. 10. 1956, MLG – MARIONETE

režija:

Nace Simončič

lutke:

akad. slik. **Mara Kraljeva**

kostumi:

Andra Avčin

montaža lutk:

Ciril Jagodic

scena:

akad. slik. **Marijan Pliberšek**

slikar:

Lado Skrušny

scenska glasba:

Franci Ogrizek

premierna zasedba:

Ded

France Gajeta,

vodi **Breda Vintarjeva**

Deklica

Darja Macarolova,

vodi **Majda Podvršičeva**

Samosrajčnik

Dušan Accetto,

vodi **Zora Dobeičeva**

Lenuh Poležuh

Franc dr. Bajc,

vodi **Marijan Sežun**

Starka

Ela Bajčeva, vodi **Črt Škodlar**

Dobrin

Polde Dežman, Milan Brezigar,

vodi **Milan Čencur**

Koze

vodijo **Majda Podvršičeva,**

Stanka Godničeva, Vojka

Končarjeva

Kozliček

vodi **Zora Dobeičeva**

Rogačka

vodi **Breda Vintarjeva**

Sultan

vodi **Jurij Radovan**

Volk

Slavko Balentin,

vodi **Peter Dougan**

Hrast

France dr. Kovič,

vodi **Majda Podvršičeva**

Rak

Ivan Nadrag,

vodi **Stanka Godničeva**

Sova

Vera Štihova,

vodi **Vojka Končarjeva**

Skovir

Dušan Accetto,

vodi **Peter Dougan**

Ded Vseved

Tone dr. Röger,

vodi **Črt Škodlar**

sodelujejo še

Vida Kastelčeva, Vinko Logar,

Primož Kuret, Matjaž Loboda,

Edi Majaron, Zdenko Majaron

tehnični vodja:

Ciril Jagodic

inspicient:

Ciril Jagodic

razsvetljava:

Vinko Sablatnik

število ponovitev: **150**

število gledalcev: **15.079**

»LENUH POLEŽUH«

v lutkovnem gledališču

Uprizoritev je bila dobra, kakor smo tega v marionetnem gledališču že navajeni. Morda bi kazalo pri okvirnih prizorih, v katerih dedek pripoveduje pravljico, nekoliko počasneje igrati, zlasti na koncu. Scena je primerna in učinkovita, posebej še v prizorih v Hudi lozi pri dedu Vsevedu. Med lutkami so bile posrečene živali, predvsem sultan in koze. Tako vodiči kot recitatorji so svojo nalogo dobro opravili. K-č.

LP, 3. 2. 1957

LUTKOVNO GLEDALIŠČE

Pravljica pa je bila dobro uprizorjena. Samozavestno je režiser strnil dogajanje, povezal v celoto recitatorje in vodnike, ki so mu zvesto stali ob strani — in uprizoritev je zmaga.

Jože Kranjc, Mladi svet, 1957

Lenuh Poležuh

France Bevk

PREMIERA: 25. 11. 1956, MLG – ROČNE LUTKE

režija:

Polde Dežman

lutke:

akad. kipar **Slavko Hočevar**

kostumi:

Andra Avčinova

scena:

Marijan Sežun

slikar:

Lado Skrušny

premierna zasedba:

Graščak

Slavko Balentin

Žlica, kuharček

Dušan Accetto

Pavliha, čuvaj

Nace Simončič

Lizika, grofična

Vera Štihova, Majda

Podvršičeva

Tožirad, grofičin strežaj

Ciril Jagodic

Trije kmetje

tehnični vodja:

Ciril Jagodic

število ponovitev: **204**

število gledalcev: **42.188**

Hudobni graščak

Albert Papler

OB GOSTOVANJU MESTNEGA LUTKOVNEGA GLEDALIŠČA IZ LJUBLJANE

V dejanju je toliko nazornosti in nevsiljivih vzgojnih momentov, da se človek kar začudi, zakaj je med nekaterimi našimi prosvetnimi delavci tako malo zanimanja in razumevanja za to vrst umetnosti.

Posebej velja poudariti skoraj brezhibno igro vseh »nastopajočih« tako v tehniki gibov, kakor v glasovni karakterizaciji oseb. Glasovi so bili izbrani: grob, samozavesten glas graščaka, lirično nežni glas grofične, skoraj evnuhovski obarvan glas kuharčka. Gibi so tako dovršeno izvedeni, da tudi odrasli gledalec hitro pozabi, da so na odru pravzaprav le tiste »lesene« lutke.

Jan, Večer, april 1957

1957–58

Igračke na cestah

Težave Peteršiljkove mame

Dve veseli zgodbi

Srečni princ

PREMIERA: 6. 10. 1957, MLG – MARIONETE

režija:

Polde Dežman

asistent režije:

Ciril Jagodic

lutke:

akad. kipar **Slavko Hočevar**

kostumi:

Andra Avčinova

montaža lutk:

Ciril Jagodic

scena:

akad. slikar **Milan Butina**

scenska glasba:

Franci Ogrizek

premierna zasedba:

Paznik v parku

France Gajeta,

vodi **Tilka Furlanova**

Žoga

Zora Dobeičeva,

vodi **Cvetka Kuštrinova**

Medvedek

Dušan Accetto,

vodi **Črt Škodlar**

Skira

Vera Štihova,

vodi **Breda Vintarjeva**

Kuža Švrk

Nace Simončič,

vodi **Peter Dougan**

Piko, šolar

Matjaž Loboda,

vodi **Edi Čenčur**

Muc

Jože Pengov,

vodi **Dušan Hrovatin**

Rafaelo Pišvora, cirkuški direktor

Jože Pengov,

vodi **Majda Podvršičeva**

Verica

Darja Macarolova,

vodi **Dušan Hrovatin**

Tonček

Edi Majaron, vodi **Edi Čenčur**

Jožek

Zdenko Majaron,

vodi **Peter Dougan**

sodelujejo še

Vida Kastelčeva, Vinko Logar,

Ivan Erceg

tehnični vodja:

Ciril Jagodic

inspicient:

France Gajeta

razsvetljava:

Vinko Sablatnik

število ponovitev: **229**

število gledalcev: **23.285**

Igračke na cestah

Vojtech Cinybulk
Polde Dežman

PREMIERA: 17. 11. 1957, MLG – ROČNE LUTKE

režijski napotki:

Jože Pengov

osnutki za sceno:

abs. arch. **Marjan Sežun**

osnutki za lutke:

ak. kipar **Slavko Hočevar**

osnutki za kostume:

Andra Avčinova

premierna zasedba*:

Gledališki ravnatelj

Nace Simončič

Pavliha

Jože Pengov

Peteršiljkova mama

Vera Stich

Nace Dolžan, posestnik

Slavko Balentin

Pankracij Žafran, paznik v

Tivolškem parku

France Gajeta

Sodnik

Ciril Jagodica

Miličnik

Nace Simončič

* po zapiskih in spominu
Cirila Jagodica in Črta Škodlarja

število ponovitev: **390**

število gledalcev: **79.906**

Težave Peteršiljkove mame

Wilhelm Karsch
Jože Pengov

PREMIERA: 21. 12. 1957, MLG – ROČNE LUTKE

režija in scena:

Jože Pengov

lutke:

akad. kip. **Slavko Hočevar**

kostumi:

Andra Avčinova

premierna zasedba:

Pavliha in pošast

Pavliha

Jože Pengov

Katra

Vera Štihova

Luka Krivopot

Miro Veber

Miličnik

Nace Simončič

Klobasa pa taka

Pavliha

Jože Pengov

Kljukec

Nace Simončič

Marjeta

Majda Podvršičeva

Kuža

Ciril Jagodic

tehnični vodja:

Ciril Jagodic

število ponovitev: **77**

število gledalcev: **16.929**

Dve veseli zgodbi

Frane Milčinski

Pavliha in pošast

Klobasa pa taka

PREMIERA: 21. 4. 1958, MLG – MARIONETE

priređil:

Mirko Mahnič

režija:

Mirko Mahnič

lutke:

akad. slik. **Mara Kraljeva**

kostumi:

Andra Avčinova

slikar:

Lado Skrušny

scena:

inž. arh. **Viktor Molka**

scenska glasba:

Marijan Vodopivec

tehnični svetovalec:

Ciril Jagodic

premierna zasedba:

Pripovedovalec **Oscar Wilde**

Jože Pengov

Srečni princ

Miro Veber,

vodi **Dušan Hrovatin**

Lastovka

Vera Štihova,

vodi **Peter Dougan**

Loček

Edi Majaron,

vodi **Cvetka Kuštrinova**

Palček Posmehljivček

Dušan Accetto,

vodi **Črt Škodlar**

Chat noir ali Črna mačka

Vida Kastelčeva,

vodi **Breda Vintarjeva**

Gospod župan

France Gajeta,

vodi **Majda Podvršičeva**

Sluga Pelinkovček

Polde Dežman, vodi **Črt Škodlar**

Kuža Neron

Nace Simončič,

vodi **Milan Čenčur**

Mladi princ

vodi **Milan Čenčur**

Siromašna mati

Ela Bajčeva,

vodi **Breda Vintarjeva**

Njen sin John

Zdenko Majaron,

vodi **Edi Čenčur**

Mlad pravljicar

Dr. Franc Bajc,

vodi **Majda Podvršičeva**

Punčka, ki prodaja žveplenke

Darja Macarolova,

vodi **Breda Vintarjeva**

vojaki, bobnarji, metulji, ibisi,

kamele, beduin, pav, krokodil,

veliko ptičic pevk

sodelujejo še

Ivan Erceg, Matjaž Loboda,

Vinko Logar, Ciril Zore

montaža lutk in vodstvo

predstave:

Ciril Jagodic

razsvetljava:

Vinko Sablatnik

število ponovitev: **131**

število gledalcev: **11.539**

Srečni princ

Oscar Wilde

PRAVLJICA
O SREČI, LJUBEZNI IN DOBROTI
 Mirko Mahnič, ki je pripravil »Srečnega princa« za Mestno na področju svoje drobne rionetno gledališče na Levstikovem trgu v Ljubljani, je o sreči, ljubezni in dobroti tankočutno sledil Wildovi poleg »Zvezdice zaspanke« umetniški fantaziji, delo pridelalo nov zlahten prispevek redil in režiral ter ga razširil svojemu izvrjnemu repertoar-z mnogimi svojimi domisleki, ju, prispevek, ki je tudi za prizori in osebami: s palčkom odraslega človeka po svoje Posmehljivčkom, zavaljenim, zanimiv in dragocen drobec, trebušastim gospodom župa- Zadnja kritična beseda pa gre nom, slugo Pelinkovčkom, seveda otrokom samim.
 Črno mačko in kužetom Neronom. Vse to je bolj ali manj spretno vpletel v dejanje, da je pestro in razgibano.

Fran Albreht, SP, 9. 5. 1958

Srečni princ v Lutkovnem gledališču

Lepa lučka

Se več, na miniaturnem odru smo dobili globoko poetično, a hkrati resnično dramo o življenju, dobroti, ljubezni in zvestobi; o srcu, ki edino lahko zmaguje nad bedo in nesrečo. Ne le za otroke, tudi — in zaradi sorazmerno majhnega zunanjega dejanja morda še celo bolj — za odrasle.

B. P. Naši razgledi, 10. 5. 1958

Lutkovno gledališče:

© »Srečni princ« je ena izmed najlepših iger na programu marionetnega gledališča. Napisana je po motivih pravljice Oscarja Wilde. Priporočamo jo v ogled predvsem učencem višjih razredov osemletk in jim povemo še to, da so ji na večernih predstavah z navdušenjem zaploskali tudi odrasli gledalci. Bratce in sestrice, ki so šele začeli hoditi v šolo ali vrtec, ne vodite na to predstavo.

Najdihojca, 21. 9. 1961